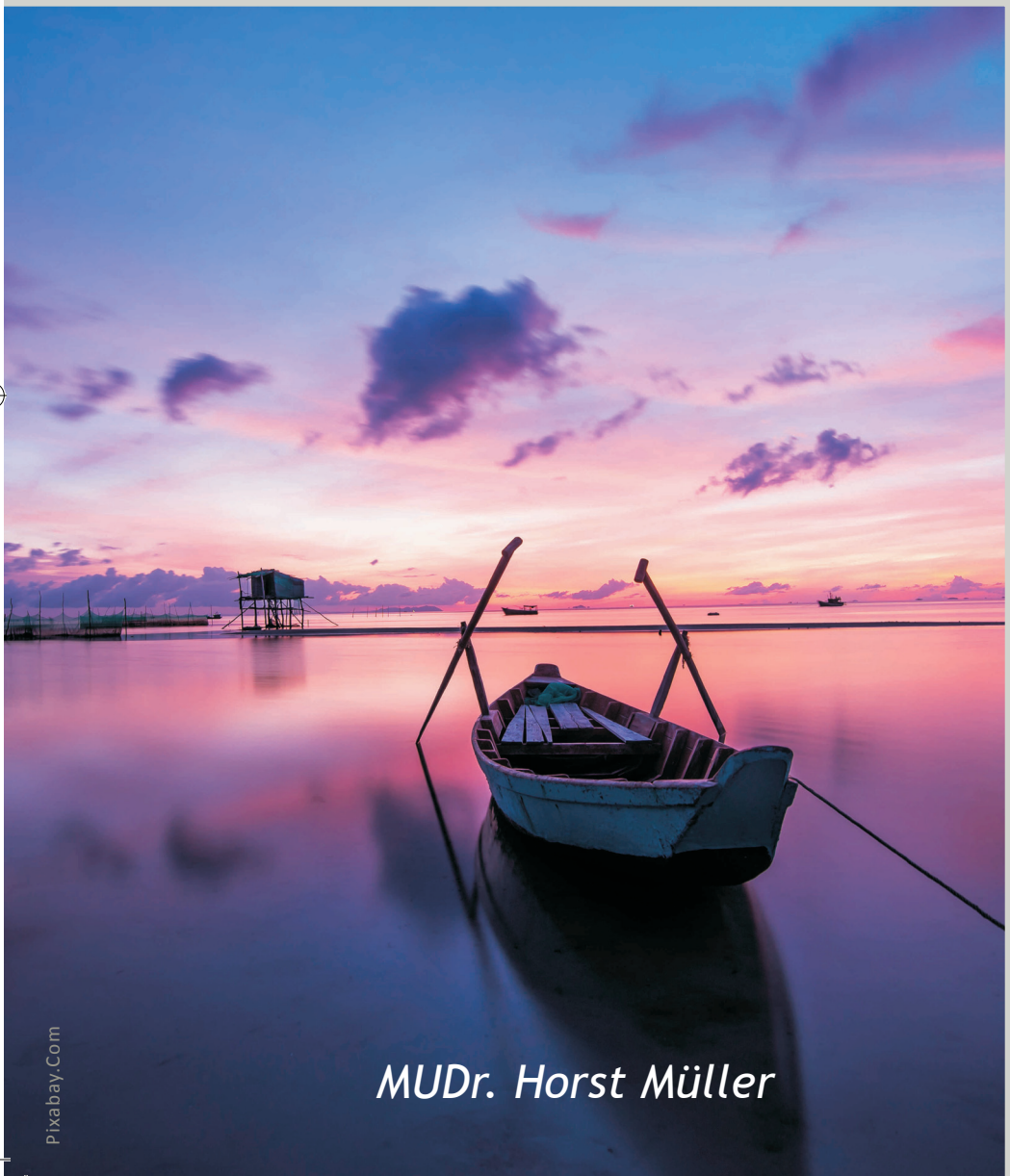

Matúš

IMPRESUM

Příloha k časopisu Z ráje do ráje 1 2019

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Petr Poslušný

Matúš

Teším sa, že môžeme spoločne pokračovať v štúdiu o živote Pána Ježiša, z Matúšovho evanjelia. Človek bol “kráľom”, ale upadol do hriechu a stal sa otrokom hriechu. Povedali sme si, že Kristus musel pre záchranu človeka vykonať dielo, ktoré sa zdalo byť celému vesmíru neuskutočniteľné. Pre Pána Boha však nič nie je nemožné, a preto prevzal celú ťarchu na svoje plecia, aby sa situácia opäť napravila. Ešte raz chcem zdôrazniť tri podstatné body týkajúce sa života Pána Ježiša, ktoré budeme spoločne študovať.

Človek zhrešil a vzťah medzi Bohom a človekom sa narušil. Tento vzťah sa musí obnoviť. Človek sa v tomto narušenom vzťahu stáva slepým, do cesty sa mu stavajú prekážky. Nadobúda mylnú predstavu o sebe a stáva sa neschopným nadviazať opätovný vzťah s Bohom. Bez vzťahu k Bohu nemôže žiť a uspokojovať svoje potreby. Preto sa tento stav javí ako neriešiteľný. Ale vďaka Kristovi tento vzťah môže opäť fungovať. Keď človek odstráni bariéru, musí začať presne na tom mieste, kde Adam skončil. Bude tento nový vzťah udržateľný? Chcem zdôrazniť, že zvládnuť vybudovať takýto vzťah s Bohom v tomto ponímaní, znamená vzťah, ktorý je pevný a nerozlučiteľný.

Budeme spoločne uvažovať nad tým, prečo je možné narušiť vzťah s Bohom. Prečo sa to vôbec stalo Adamovi, čomu sa budeme venovať neskôr. Musíme pochopiť, že vzťah s Bohom sa musí stať taký pevný, aby ho nič nenarušilo. Vtedy sa totiž život človeka stáva absolútne bezpečný. Takto sa napĺňa samotný Boží plán vykúpenia človeka. Ale nejde len o samotného človeka, ale jedná sa aj o podstatu toho, čo je rozhodujúce pre celý vesmír. Preto Adam, ktorý nemal od prirodzenosti nič hriešne, naopak bol v tesnom spojení s Bohom, bol vystavený tejto skúške vernosti. Jeho vzťah k Pánu Bohu nemal ešte 100-percentnú pevnosť, ešte stále bol narušiteľný. Keď toto človek zdolá, keď Pán v samotnom závere

svojho diela pomocou 144 000 svojich oddaných dokáže, že odlúčenie od Boha už nie je možné, vtedy zvíťazia. Vtedy zmiznú všetky pochybnosti o dôvere k nášmu Pánovi. Toto sú tie tri body, pre ktoré Pán Ježiš prišiel, aby ich vo svojom pláne spasenia uskutočnil.

Príchod Pána Ježiša na tento svet v ľudskom tele bezpochyby bolo a zostane veľkým tajomstvom. Faktom je, že sa to skutočne odohralo. Kristus bol telesne a duševne spojený s obidvoma rodičmi. Ale tak ako my všetci, dokáže fungovať len ako celok. Preto mal Ježiš Božskú, ale aj ľudskú prirodzenosť. Vo svojom živote mohol použiť len jednu prirodzenosť, bola to Božská prirodzenosť, vďaka ktorej mohol zostať bez hriechu. To isté sa musí stať v našich životoch. Narodili sme sa dvom pozemským hriešnym ľuďom a preto máme od nich hriešnu prirodzenosť, no znovuzrodením dostávame k nej Ježišovu prirodzenosť. Je to postupný proces, počas ktorého sa naša pôvodná prirodzenosť dennodenne narúša a ukrižuje, aby následne mohol začať proces uzdravovania a vykúpenia až do bodu, kým naša hriešna prirodzenosť nie je plne potlačená a nahradená novou, Božou prirodzenosťou, naplnenou láskou. Ak takáto situácia nastane, príde skúška, či je tento nový vzťah naozaj trvalý a pevný. Ak je tomu tak, boj je minulosťou a Boh týmto spôsobom predstavuje naplnenie spasiteľského plánu vykúpenia. Naša dnešná úvaha sa zaoberá počiatkom tejto služby a chceme sa tiež zamyslieť nad tým, čo všetko takýto začiatok so sebou prináša. Danú problematiku si spoločne rozoberieme podrobnejšie a konkrétnejšie.

Pán Ježiš už priamo po svojom narodení prežíval nebezpečenstvá, ale jeho Otec stál pri ňom a chránil jeho život. Odviedol ho do Egypta, priviedol späť a nechal ho vyrastať v Nazarete. Vo veku 12 rokov prichádza Ježiš po prvýkrát do chrámu, aby sa naplnilo v živote židovského chlapca to, čo Pán zaviedol. Vo veku 12 rokov bol dovolený vstup židovským chlapcom. Skutočná služba začala v čase, keď sa Pán Ježiš dopyčul, že Ján Krstiteľ začal kázať. Vedel, že onedlho opustí dielňu svojho otca a vydá sa na cestu do púšte za Jánom, aby tam verejne začal svoju službu. Tam bol pokrstený. Nezameriavajme sa na podrobnosti jeho krstu, ale na samotné uvedenie do služby. Toto povolanie k službe je korunované vyliatím Ducha Svätého, pri ktorom zaznie z nebies Otcov hlas, ktorý hovorí: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo.“ Potom Pán Ježiš začína na púšti

pôstom a modlitbou svoju službu, kde prežíva prvú skúšku. Nebudeme sa venovať detailom samotnej skúšky - pokúšania na púšti. Navonok to všetko poznáme. Chceme, aby sme pochopili podstatu – prečo Boh vlastne prišiel a čo musel vykonať.

Musíme rozlišovať dva podstatné pojmy. Závislosť a slobodu. Čo je opakom slobody? Zajatie (otroctvo). Jedná sa tu o dva rozdielne pojmy, ktoré však majú k sebe veľmi blízko. Túto ich blízkosť a rozdielnosť musíme pochopiť. Predtým, než Lucifer prišiel na myšlienku, že by mohol žiť nezávisle na Bohu, alebo, že veci, ktoré má, patria jemu, alebo pochádzajú od neho, vznikla otázka: Som alebo nie som závislý na Bohu? Je vôbec otázka závislosti na Bohu pre akúkoľvek stvorenú bytosť vôbec namieste? Alebo, bola tu vôbec niekedy možnosť voľby? Zo zákona to nie je možné. Je to ťažké pochopiť, ale tento bod chcem ešte raz zdôrazniť. **Všetky bytosti, ktoré Boh stvoril, sú na ňom závislé.** Všetky bytosti, ktoré majú Božieho ducha sú zároveň slobodnými bytosťami. A toto nám prináša zmätok, rozlíšiť pojmy ako sloboda a závislosť. Rád by som sa to pokúsil vysvetliť na vývoji dieťaťa v živote matky.

Dieťa žije v súlade s princípom života, ktorý všetci už veľmi dobre poznáme. Je ním vezmi a daj, a v tom je sloboda. Sloboda je v samotnom slobodnom jednaní nás ľudí. Sloboda nie je schopnosť byť nezávislým. Človek je ten, ktorý musí vziať, je to človek, kto teda niečo koná. Ale kde musí vziať? Myslím si a je to aj jasné, že kde a čo je dané našim Tvorcom. Dokonca je dané aj to, kde a čo máme dávať, pretože Boh stvoril človeka s jasným zámerom, cieľom a zodpovednosťou. Závislosť spočíva v tom, že človek sám od seba nemôže nič vziať a nemôže teda ani nič dať. Je závislý brat' od Boha. Boh takisto ustanovil aj to, kde máme dávať a čo máme robiť. Sloboda spočíva v našom vlastnom spôsobe prevedenia. V tele matky sa musí dieťa starať o seba samé, či už po duchovnej alebo telesnej stránke. Má toto dieťa alternatívu, kde by mohlo inak získať potravu? Má? Absolútne žiadnu.

Veľa ľudí sa znepokojuje nad tým, keď sa dieťa narodí choré. Argumentujú, že takéto dieťa nemohlo predsa spraviť nič zle. Súhlasíte? A predsa, aj deti sú len závislé bytosti. Vo svojom rozhodovaní je každé dieťa samozrejme slobodné. Ale nie v otázkach kde a čo. Takto musíme chápať slobodu.

Sloboda je naše jednanie. To, že nie som nútený. To je sloboda. Dieťa jedná slobodne tým, že si berie výživu z tela matky. Môže si však zobrať len to, čo tam je. Ak však toto, čo berie, nezodpovedá duševným a fyzickým potrebám dieťaťa, vznikajú choroby. Vznik chorôb u novorodenciakov potvrdzuje, že závislosť "kde" a "čo" sa nedá vôbec spochybníť. Je to proste fakt.

Sloboda ľudskej bytosti a jeho morálky spočíva v tom, že on sám si musí vziať. Človek bol stvorený pre dobré veci, pretože všetky jeho potreby boli dobré. Chcel žiť, byť šťastným. Tento poznatok mal byť praktizovaný v celom jeho okolí, na ľudoch, v prírode i zvieratách. V tomto svojom konaní bol však absolútne slobodný. Boh ho stvoril a v rajskej záhrade mu povedal: Hľa to je tvoja úloha, naplň ju. Človek odpovedá: OK, a ako to mám spraviť? A potom začal konať, orientoval sa stále len na Boha. V tejto otázke služby bol absolútne slobodný, rozhodoval sa sám koľko vezme a koľko dá. V tomto konaní je teda sloboda. Sloboda nie je v nezávislosti na Bohu. Toto je myšlienka, ktorej podstatu musíme pochopiť, nakoľko stojí v samom centre plánu spasenia. Takisto je dôležitá na porozumenie toho, čo Ježiš zažil na začiatku svojej služby na púšti. S čím tu bol vlastne konfrontovaný? Satan si myslel, že môže žiť sám, nezávisle od Boha a že môže byť dokonca bohom. S touto jeho predstavou sa vo vesmíre vynorila pseudo možnosť, že je možné žiť nezávisle na Bohu. Keby nebol Lucifer prišiel na túto myšlienku, byť nezávislým, nikto by vo vesmíre nespochybňoval dôveru v Boha.

Anjeli nevedeli, že všetci boli pod jedným a tým istým zákonom, pretože všetko bolo veľmi dobré. Každý sa cítil slobodne, nikto nevidel v závislosti na Bohu žiaden problém. Podobne ako aj my, keď máme dobrú jablň a denne jeme z tohto stromu jablká.

Nikdy nezabudnem, keď sme boli na návšteve u jedného kazateľa na ostrove Tachar, ktorý sa nachádza v Tichom oceáne. Tento kazateľ mal doma na dvore obrovský mangový strom, ktorý prinášal ovocie nepretržite celý rok. Na strome boli stále zrelé plody, ale aj rozkvitnuté nové kvety. Niečo úžasné, bolo to ako v raji. Každý deň si mohol nazbierať vedro plné čerstvého manga. Ak si teraz postavím otázku: Som závislý na tomto mangovníku? Poviem si, mám problém, som neslobodný, musím

toto všetko ovocie zjesť? Nikdy by sme na podobnú myšlienku neprišli. Všetci z nás, by sme si takýto strom veľmi cenili, teda veľká väčšina z nás, ktorí milujú mango. Mať takúto možnosť nazbierať si každý deň košík zrelého manga. Nikdy na tú chuť nezabudnem, niečo tak dobré som nikdy predtým, žiaľ ani potom nejedol. Bola to nejaká forma nátlaku? Nie, a takisto to nebola ani závislosť. Takto žili všetky bytosti vo vesmíre. Boli plne závislé na Bohu, ale slobodné vo svojom jednaní. Podobne, ako si zobrali mango zo stromu, vzali si od Boha lásku a rozdávali ju tam, kde to bolo potrebné. A vo všetkom, čo konali bola spokojnosť, až do času, keď Lucifer prišiel s myšlienkou, že žiť sa dá aj bez Boha. My sme schopní žiť samy.

Môžeme si založiť svoju vlastnú ríšu a byť nezávislí. Prostredníctvom Lucifera vyvstáva vo vesmíre otázka dôvery v Pána Boha. Dovtedy to nikoho ani len nenapadlo. Dovtedy nebola sloboda vo vzťahu k nezávislosti. Sloboda sa prejavovala len v samotnom jednaní. Vezmem si toto mango, alebo vezmem si toto druhé mango. Spravím to tak, alebo spravím to onak. Teda samotné jednanie bolo slobodné.

Vtáčik si pri hľadaní potravy poletuje slobodne, ale je za tým istý úmysel. Postaví si hniezdo, rozmnoží sa a slúži. Má teda istý cieľ, ktorý naplňa. Cíti sa neslobodne? Je k niečomu nútený? Samozrejme, že nie. Jeho závislosť je teda absolútne slobodná. Podobne je to aj u nás, u ľudí, morálnych bytostí ako aj u samotných anjelov. Nikto v tom nevidel žiadnu nevyhnutnosť či starosť. Je nevysvetliteľné, ako v Luciferovi vznikla táto myšlienka o nezávislosti. Akokoľvek to už bolo, jednoducho sa to stalo. Myšlienka o nezávislosti teda vznikla a Boh dal túto pseudo voľbu najskôr anjelom a neskôr celému vesmíru. Preto pseudo, lebo bez Boha nie je žiaden život.

Čo vlastne znamená pseudo možnosť? Možnosť voľby, ktorá vedie k smrti. Nie je potreba smrti, hlúposti či chorôb. Samotná pseudo voľba tu stále je. Cez pád do hriechu nám Boh dal možnosť tejto voľby, ktorá vlastne nie je žiadnou voľbou. Napriek tomu, táto voľba je a otázkou zostáva, či je Boh 100-percentne dôveryhodný, alebo nie. Je život, spôsob, ako som vás stvoril, skutočne taký, z ktorého sa môžete tešiť? Existuje vôbec nejaká alternatíva, jestvuje niečo lepšie, čo mi môže ponúknuť niekto iný, ako to, čo mám? Všetkým morálnym bytostiam dal Boh možnosť tejto pseudo

voľby, ktorá bude tak dlho existovať, pokiaľ sa s konečnou platnosťou nevyjasní, či je Boh 100-percentne dôveryhodný. Som takým, akým ma Boh stvoril a nevidím v tom žiaden problém byť stvorením, ktoré je závislé, ale predsa slobodné konať vlastné rozhodnutia. Nazval som to pseudo voľbou, lebo to nie je žiadna voľba, pretože vedie k nezávislosti. Neexistuje žiadna voľba vedúca k nezávislosti na Bohu. Napriek tomu, nám však Boh takúto možnosť voľby ponecháva, On nás k ničomu nenúti.

V tejto otázke nie je zahrnutý len človek, ale aj celý vesmír. Satan sa takýmto spôsobom pokúsil Boha spochybniť. V tejto situácii sa Boh snaží všetkým stvoreným morálnym bytostiam predstaviť koncept stvorenia tak, aby ho každý pochopil zo svojho vlastného presvedčenia. Napriek okolnostiam, Boh ponecháva satana a anjelov, ktorí ho nasledujú, nažive, hoc nie sú už viac naviazaní na Boha. Keď by jednal podľa ich zmýšľania, boli by už dávno zahynuli, nakoľko sa oddelili od zdroja života, od Boha. Vymanili sa zo závislosti. Je to podobné ako, keď sa 4-mesačné dieťa rozhodne opustiť telo matky. Malo by nejakú šancu na prežitie? Nie. Pretože je závislé na živote matky.

Presne tak je to s každým stvorením vo vesmíre. Satan a anjeli, ktorí sa nechali zviest', si mysleli, že môžu byť nezávislí na Bohu. Boh ich napriek všetkému udržuje pri živote. Dalo by sa to prirovnať k životu v inkubátore. Boh ich udržuje pri živote, pretože chce, aby sa morálne bytosti v celom vesmíre rozhodli z vlastného presvedčenie žiť v súlade s Bohom. Ak sa tieto morálne bytosti rozhodnú žiť v rozpore s Bohom, môžu tak samozrejme urobiť, aj keď boli dopredu upozornení, že následok takéhoto rozhodnutia je smrť. Aj keď to v prvej chvíli nevyzerá ako smrť. Je to teda celé vecou viery, keď výsledok konania nie je hneď viditeľný.

Preto, keď boli Adam s Evou stvorení, existovala táto pseudo voľba v duchu: Kto chce žiť, nemá žiadnu možnosť voľby kde a čo si vezme. Kto chce zomrieť, ten má možnosť zomrieť. Predtým neexistovala takáto možnosť. Boh Adamovi a Eve povedal, keď nebudete jesť zo stromu, budete žiť, ak z neho budete jesť, zomriete. Toto bola tá možnosť voľby, ktorá však po ukončení celej drámy vekov spoločne so satanom zanikne. Človek si od tejto chvíle môže vybrať medzi životom a smrťou. Z ľudského

pohľadu je to absurdné, pretože náš život pochádza od Boha. Boli sme stvorení pre život.

Šalamún hovorí, že v samej podstate človeka je zafixovaná myšlienka večnosti. My všetci túžime po večnom živote. Smrť nie je potrebou. Adam a Eva by nikdy neboli zjedli ovocie, keby boli vedeli, že ich čaká smrť. Ich vzťah k Bohu nebol 100-percentný. A to vyústilo do tejto pseudo voľby. Závislosť na Bohu znamená život. Závislosť na satanovi znamená smrť. Kto by si niečo také prial? A presne tieto myšlienky chcel Boh predstaviť. Závislý som vždy, bez pochyb. Nie je to síce také viditeľné. Človek má tendenciu si myslieť, že je nezávislý. Preto si osobne myslím, že samotná idea nezávislosti a aj osobnej voľby je tu len skrze Veľký spor. Samotná sloboda človeka je nespochybniteľná. Život je sloboda. Smrť znamená zajatie. Pán Boh nám predstavuje túto pravdu aj tým, že prišiel v osobe Ježiša Krista, ktorý nám to dokázal svojím životom. My vieme, že ukrižovaním Ježiša Krista bola voľba definitívne rozhodnutá. Nikto viac vo vesmíre si nezvolí závislosť na satanovi. My všetci sme sa presvedčili, že táto voľba vedie k smrti a tú si nepraje nikto. Táto otázka je pre všetky nepadlé bytosti vo vesmíre zodpovedaná, najmä vďaka obeti Pána Ježiša Krista, skrze jeho smrť na kríži, zjavenie dôveryhodnosti Boha. Padlé bytosti však odpoveď na túto otázku nemajú vyjasnenú.

Aj dnes stojíme pred touto voľbou. Nemusíme sa však rozhodnúť pre smrť. Stále viac je nám predstavovaná možnosť žiť, pretože vlastne už ako mŕtvi prichádzame na tento svet. Na svet prichádzame v zajatí zla, od ktorého sme plne závislí a mnohé veci v tejto súvislosti vnímame nesprávne. Žijeme v odpornom zajatí, nemôžeme slobodne ísť a zobrať si od Boha a presadiť to v tom zmysle, pre ktorý sme boli stvorení. Samy seba dokážeme zničiť. Boh nás chce cez Ježiša zachrániť a preto prišiel na túto zem, aby začal svoju službu v tejto dôležitej otázke, ktorá sa tiahne jeho životom.

Otázka teda môže znieť. Kto som ja? Som závislý alebo som absolútne nezávislý? Na púšti, pri prvom stretnutí, keď bol na pokraji smrti, prichádza otázka života: Si Boží Syn? Mal by si mať predsa schopnosť zachrániť sa, žiť sám zo seba. Tým pádom, by hlad pre teba nemal byť problém, nemôžeš predsa zomrieť na hlad. Ale čo hovorí Kristus? Jeho

odpoveď prezrádza jeho závislosť. Odpovedá: Človek, Kristus je človek. Kristus je tu postavený pred voľbu, z koho čerpá silu k životu.

Ešte raz chcem pripomenúť, závislosť nás sprevádza celým životom. Stvorená bytosť nemôže byť nezávislá. Odpoveďou na túto pseudo voľbu je len náš chybný úsudok, a že sme nezávislí, aj keď naďalej zostávame závislými. Sami vidíte, že vôbec to nie je ľahké vysvetliť. Správne pochopenie tejto témy je veľmi dôležité. Kristus bol na púšti. Bol slobodný alebo väznený? Aký bol teda? Mal predsa zaslúbenie svojho Otca. Mat 3,17: „Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“ Bol vyhladovaný takmer na smrť. 40 dní nič nejedol a nič nepil. Z ľudského pohľadu nemožné. Napriek tomu, žije a má naďalej jasný úsudok. A v tejto najťažšej hodine prichádza pokušiteľ, ktorý sa ho snaží odpútať od závislosti na Bohu a nasmerovať k závislosti k nemu. Nepredstavuje to však, ako závislosť (k pokušiteľovi), ale naopak, ako ponuku k nezávislosti. Si Boží Syn? Si na niekom závislý? Musíš byť predsa schopný žiť sám zo seba. Svojho Otca predsa nepotrebuješ. Povedz, aby sa tieto kamene stali chlebami a tak sa predsa postaráš sám o seba. Toto je obsahom prvého pokušenia.

My všetci sme pokúšaní podobne. Keď by sme mali moc urobiť z kameňov chlieb, keď by sme mali moc, aby nám z neba pršali peniaze, neurobili by sme to? Keď by sme mali moc, presvedčiť ľudí o tom, čo je dobré, neurobili by sme to? Ježiš mal tú moc, ktorú dostal od svojho Otca, ale on odpovedal: „Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza z Božích úst.“ Ja žijem z každého Božieho slova, z jeho zákona. Som na svojom Otcovi závislou bytosťou a v tom som slobodný. A tak teda Kristus odpovedá: Ja nežijem pre teba satan, nemôžem žiť sám zo seba, preto čakám na Otca. On sa o mňa postará, on mi dá všetko, čo potrebujem. Je toto viera? Je toto dôvera? Áno. Ježiš bol v tej chvíli vo veľkom trápení, ale bol si plne vedomý toho, ako odpovedal. Vedel, že keby len naznačil, že chce z tých kameňov urobiť chlieb, predtým než vyhladol na smrť, že tu nie je raj, kde sa môžeme plne nasýtiť. Naopak, **na tomto svete nás chuť ovplyvňuje viac ako si myslíme.** Tí, ktorí sa postia, vedia, ako silne myslia na jedlo, ako silne je v nás zakorenená chuť na jedlo, pretože je našou potrebou.

Ak sa 40 dní postíš, o to väčšia je tvoja potreba. Áno, možno nemáš žiaden hlad, ale chuť je isto veľká. A presne toto musíme pochopiť, pocit hladu síce prejde, ale chuť rozhodne nie. Mal som tú možnosť to pozorovať na mojom najstaršom synovi, ktorý býva nad mojou lekárskou ambulanciou, s ktorým sa stretávame takmer denne. Postil sa 21 dní, nemal vôbec pocit hladu. Ale chuť, tá nezmizla, nakoľko rád varí a v tom čase naďalej varil pre svoju ženu. Rozumiete, chuť na jedlo nám počas pôstu vôbec nezmizne. Chuť zostáva, hlad sa pominie. Takže chuť tu stále je. Predstavte si, že sa postíte 40 dní a zrazu si pomyslíte na čerstvo upečený chlieb. A nielen to, vy by ste ho mávnutím prsta aj mohli mať. Spravili by ste to? Je dôležité pochopiť, ako bol Ježiš pokúšaný stať sa nezávislým na svojom Otcovi. To by znamenalo, že jeho život nie je úzko spätý s jeho Otcom, od ktorého berie silu, od ktorého sú jeho potreby napĺňané, ale naopak sám zo seba. Ježiš si dáva pozor, aby cez svoju chuť nepodľahol pokušeniu, premeniť kamene na čerstvo upečený chlieb. Aj v tomto momente plne dôveruje svojmu Otcovi. A nič ho z tejto dôvery nevyvedie.

Chcem tým povedať, že Ježiš nám počas tohto prvého pokušenia ukázal, že jeho vzťah k Otcovi je pevný. Rozumiete teda, prečo aj skúška, ktorú budú musieť 144 000 podstúpiť v čase súženia, bude spojená s hladom a smädom? Ako čítame v Zj 7,16.17: „Nebudú viacej lačnieť, ani nebudú viacej žízniť, ani nebude na nich dorážať slnko ani nijaké horko. Lebo Baránok, ktorý leží prostred trónu, ich bude pásť a bude ich vodiť k prameňom vôd života a Boh zotrie každú slzu z ich očí.“ Ježiš prechádza púšťou, cez páľavu, je hladný, vysilený, unavený, má smäd a napriek tomu nepodľahne. Nezabúdajte, stále tak mohol vykonať, nakoľko svoju Božskú prirodzenosť priedel ľudskou. Stal sa človekom a jednal ako človek, čo znamená ako slobodné, závislé stvorenie.

Ježiš zostal v spojení s Otcom, podobne ako to urobia o hlade, v núdzi a páľave aj 144 000. Povedia: Náš Otec nám riekol, že sme jeho milovaní synovia a dcéry. Môžeme to vydržať. A ak by sme aj mali zomrieť, je to lepšie, ako sa stať satanovými otrokmi, pretože nás čaká istá smrť. Pre závislosť neexistuje žiadna iná alternatíva.

Čokoľvek iné, vedie k smrti, to však takisto nie je žiadnou alternatívou. Aj tu môžeme pozorovať závislosť. Nezávislosť neexistuje. Preto prišiel

satan osobne Ježiša pokúšať. Chcel ho dostať pod svoju moc a stať sa jeho vodcom. Prišiel za ním a povedal: Ty si ja, musíš sa stať slobodným. Čím sa chcel stať jeho vodcom. Podobne konal aj pri Adamovi a Eve a tak si ich vlastne podriadil.

Ježiš bol ním osobne pokúšaný. Mat 4,5.6: „Vtedy ho pojal diabol do svätého mesta a postavil ho na vrch, na krídlo chrámu a povedal mu: Ak si Syn Boží, hod' sa dolu, lebo veď je napísané, že svojím anjelom prikáže o tebe a vezmú ťa na ruky, aby si neuderil svojej nohy o kameň.“ Aj tu mal Ježiš jasný úsudok. Satan ma chce priviesť na myšlienku nezávislosti na Bohu, aby som pokúšal Boha, či je skutočne dôveryhodný. Závislosť na Bohu nie je overiteľná (testovateľná) v zmysle stáť sa nezávislým. To je predsa absurdné. Nemôžeme postaviť Boha do pozície skúšky, či je skutočne tým, ktorého sa máme či nemáme pridržať. To je predsa dané. Áno, Boh zaslúbil, že za určitých okolností nebudeš mať žiaden problém, pretože ja budem stáť pri tebe. Neudrieš si nohu o kameň.

Zaslúbenie z 91. Žalmu je adresované ľuďom, ktorí Bohu dôverujú, predovšetkým ľuďom poslednej generácie na tejto zemi. Títo ľudia budú musieť prejsť ťažkým časom, ale budú pod Božou ochranou, neskriví sa im ani vlas. Budú v úplnej istote. Len o tom nebudú vedieť, napriek tomu budú Bohu dôverovať, aj keď všetky okolnosti ukážu, že sú v ohrození. Ježiš nepodľahol a nehodil sa dolu, aby Boha skúšal, či naozaj dodrží svoje Slovo. Naopak, veril jeho Slovu, pretože Boh je nemenný a dôveryhodný. Je dôležité pochopiť, že v momente, keď by bol Ježiš podľahol satanovmu pokušeniu a nastolil by svoje pochybnosti o Bohu, stal by sa nezávislým na Bohu, teda závislým na satanovi.

Posledné pokušenie, ktorému Ježiš odolával pred svojou verejnou službou, bolo spojené s bohatstvom tohto sveta. Tu už satan nemohol jednať inak ako povedať: Oni sú pod mojou mocou, patria mne. Klamal alebo neklamal v tejto chvíli? Oh, on je predsa klamárom od začiatku. Už na počiatku prišiel s ponukou slobody. S ponukou bohatstva a luxusu. Ponúkol niečo zo seba samého? Áno alebo nie? Samozrejme že nie. Satan nám totiž nemá čo ponúknuť. Všetko, čo nám ponúka, je len lož. Tým, ktorí sa rozhodnú ho nasledovať, ponúka namiesto slobody len otroctvo a smrť. Ak sme boli utvorení pre život, smrť je iba zajatie. Bol si stvorený

pre slobodu, konať dobro a zachovať si život, ale ty sa pomaly zabíjaš. Môže to byť len z donútenia. Preto je úžasné, keď tu Kristus celkom jasne rozpoznal satanov zámer. Satan musí priznať farbu, keď hovorí: Musíš sa stať mojím sluhom, musíš si vziať odo mňa. Keď si vezmeš odo mňa, získaš všetko toto bohatstvo sveta. Ver mi, vziať si je aktom závislosti na Bohu samotnom. Akékoľvek vzatie z iného zdroja, je násilie a smrť. Na výber máme len počas nášho života a vždy sa rozhodneme pre život.

Mladí chcú život, človek chce dobro. Čo je vlastne zlo, ktoré satan ponúka Ježišovi počas tohto pokušenia? Nevyzerá to predsa ako zlo. Samotný chlieb nie je žiadne zlo. Spoliehať sa na Boha a na jeho zaslúbenia dané v Božom Slove takisto nepredstavujú žiadne zlo. Aj bohatstvo tohto sveta nie je samo o sebe zlom. V čom je potom háčik? Problém je skrytý pod povrchom. Môžeme si myslieť, že to všetko získame z vlastnej sily. To je tým zlom, keď si myslíme, že nemusíme vziať predtým ako samy dáme. Myslíme, že sme to dokázali samy, to je tragédia. Preto si to v našej mysli vyjasníme raz a navždy, musí to byť zapísané do našich srdc. Neexistuje žiadna iná alternatíva pre život, okrem tej, ktorú nám predstavil Boh. Nemáme žiadnu slobodu pre smrť. Rozhodnutie pre smrť je rozhodnutím pre zajatie.

Ježiš hovorí jasne a my to môžeme sledovať v kázni na vrchu. Človek nemôže slúžiť dvom pánom. Nikto v tomto vesmíre nemôže slúžiť dvom pánom. Principiálne ani neexistuje žiaden druhý pán, pretože ten nás vedie do zajatia. Ako taký ale jestvuje, je ním satan, ktorý nám sľubuje život, ale v konečnom dôsledku podvodom prináša smrť. Ježiš, náš Vykupiteľ mu na to nenaletel. Naopak, svojím životom, na začiatku svojej verejnej služby dokázal svoju závislosť na Bohu. Vedel, čo a kde si má od Boha zobrať. Vedel, že keby si bol zobral kdekoľvek inde, stal by sa zajatcom. Kristus vybojoval na začiatku svojej služby prvé víťazstvo. Zápas o definitívne víťazstvo mal však ešte len pred sebou. Bolo to podobné, pretože sa vždy jedná o to isté. Stále ide o to – kde (od koho) a čo zobrať.

Ak chceme žiť, nemáme žiadnu alternatívu. Podobne ako dieťa, ktoré chce prežiť, musí byť závislé na matke. Keď je matka zlá, je jasné, že dieťa zomrie. Presne v takej istej závislosti je každý jeden z nás. Rozdiel medzi

šťastnou matkou, ktorá dáva svojmu dieťaťu chutné veci a nešťastnou je zjavný. Aj ich deti sú samozrejme rozdielne, pretože žijú v závislosti. Obe si musia vziať. Len to jedno si berie to, čo sa mu nepáči, čo ho ubíja, preto rebeluje a ničí samo seba, je choré, závislé. Na druhej strane je dieťa, ktoré má všetko, čo potrebuje pre slobodný život. Ak niečo robí tento obraz zrozumiteľným, je práve to šťastné dieťa, ktoré nemá na výber od koho a čo si vezme. Preto chce byť Boh pre rodičov dobrým prameňom, aby aj dieťa bolo pri správnom prameni. Nemáme žiadnu voľbu pre nezávislosť. Môžeme stáť na jednej alebo na druhej strane.

Tomu sa budeme venovať v nasledujúcich hodinách. Boh nám chce ozrejmiť, že medzi závislosťou a slobodou je úzky vzťah. Každý, kto je v pravej závislosti, je slobodný. Jedná presne tak a preto, prečo bol stvorený. Každý, kto si myslí, že je nezávislý, je v zajatí a nemôže konať tak, aby si zachoval svoj život. Svojou vlastnou rukou sa zničí, pretože si berie z takého zdroja, ktorý ho nedokáže uspokojiť.

Každý jeden z nás stojí pred voľbou. V skutočnosti sa musíme rozhodnúť komu veríme. Dúfam, že rozpoznáme, že v Kristovi a v pravde sme skutočne slobodní. Rodíme sa do závislosti, ale našťastie máme možnosť z nej vykročiť ako slobodné Božie deti, ktoré sú závislé na pravom prameni. Amen. ■

MUDr. HORST MÜLLER

Naším cílem je šířit radostnou zvěst o Pánu Ježíši a Jeho brzkém příchodu, a to prostřednictvím nejrůznějších médií, včetně tisku.

Společnost LIGHT CHANNEL TV připravuje každý týden studium sobotní školy pod vedením MUDr. Horsta Müllera.

Předkládáme vám překlad jednoho z videozáznamů.

Video přenosy v němčině můžete zhlédnout na

www.lightchanneltv.de

Přejeme Vám Boží vedení a požehnání při čtení tohoto textu. Prosme společně na modlitbách, aby Boží dílo postupovalo kupředu a abychom se připravili na Ježíšův příchod.